

Korte mededelingen

Glaucium flavum Crantz. Ten N.W. van Rockanje, nog langs het badstrand, maar goed afgerasterd, stonden in 1961 een 50-tal grote planten van deze soort. Waarschijnlijk waren deze ontkiemd na een storm, die de duinen steil afsloeg en waarbij oud zaad aan de oppervlakte kwam. Dit verschijnsel doet zich bij Rockanje meer voor. Genoemde groeiplaats was toen, voor zover mij bekend, de mooiste en de enige flinke in ons land.

Tijdens de stormen en de hoge waterstand van de winter 1961—62 is de steilrand

opnieuw afgeslagen en voor zover te beoordelen is, was er van de oude planten niet veel over.

Rockanje.

C. Sipkes.

Bovenstaande mededeling ontvingen wij in maart 1962. In december 1962 meldde de heer Sipkes ons nog het volgende:

De laatste groeiplaats van *Glaucium flavum* aan het strand bij Rockanje is door de afslag van de vorige winter wel beschadigd, maar niet geheel verdwenen. Er zijn nog een tiental flinke pollen over, waarvan moet worden afgewacht, hoe ze de winter en de afslag van de kust zullen doorstaan. Toch is het merkwaardig, hoe ze op dit, naar het zuidwesten gerichte strand, hardnekkig standhouden, terwijl alle andere groeiplaatsen, Hondsbosse, de Beer, Oostvoorne, er niet meer zijn.

Trifolium alexandrinum L. werd in *Gorteria* 1, no. 4, 1962, p. 25 als nieuw voor Nederland opgegeven van een drietal plaatsen, nl. Tilburg, Made-Geertruidenberg en Poortvliet. Daarna vermeldden wij nog een vondst van Cadzand. Intussen ontvingen wij nog een tweetal exemplaren, beide van A. de Visser, nl. van de wegberm van de dam door het Veerse Gat, gem. Wissekerke, sept. 1962 en van Kapelle, Zeel., okt. 1962.

v. O. en R.

De bastaard van *Veronica anagallis-aquatica* L. en *V. catenata* Pennell. Deze bastaard werd door ons het eerst voor Nederland vermeld van Neerbosch (1932 en 1933) in onze serie Floristische Notities in *Acta Botanica Neerlandica* 5(4), 1956, p. 328. Hij werd daarna ook nog verzameld op het Keteleiland, in het mondingsgebied van de Gelderse IJssel (1958) en bij Ochten, in de Betuwe (1961). Voorts werd een tweetal oudere vondsten aangetroffen in de collecties van het Rijksherbarium, nl. van Dordrecht (1916) en van Delft (zonder opgave van datum). Al deze vondsten werden reeds door ons opgegeven in onze lijsten in *De Levende Natuur*. Nu blijkt dat genoemde bastaard ook al in augustus 1876 door Kok Ankersmit werd gevonden langs de Berkel tussen Zutphen en Warnsveld. Een fraaie plant van deze vindplaats, volgens Kok Ankersmit „een kolossaal exemplaar” bevindt zich in het herbarium van de Kon. Ned. Botanische Vereniging.

Bij het doorzien van het herbarium van W. Vink, dat onlangs in het Rijksherbarium werd opgenomen, troffen wij nu wederom een exemplaar van deze bastaard aan, dat verzameld werd aan de mond van de Eem op 23 juli 1954.

v. O. en R.

Galeopsis × *wirtgenii* Ludw. Enige jaren geleden ontstond in mijn tuin op een plaats waar de bleekgele hennepnetel, *Galeopsis segetum* Neck. en de smalbladige raai, *Galeopsis ladanum* L. subsp. *angustifolia* (Ehrh. ex Hoffm.) Gaud., bij elkaar groeien, een bastaard van genoemde soorten, *Galeopsis* × *wirtgenii* Ludw. Het is een eenjarige, sterk vertakte plant, die tot 30 cm hoog wordt. De bladen zijn lancetvormig tot langwerpig, de bovenste zijn soms zeer smal, bijna gaaf tot gaafrandig, zijdeachtig behaard; de onderste zijn vaak oppervlakkig getand. De kelk is zacht behaard, niet viltig, met spitse tanden van ongelijke lengte. De kroon is wit met paarsgeaderde keel en paarse lijnen op de gele vlek van de onderlip. De bloemen zijn 1-2 cm lang met kleinere middenslip van de onderlip dan bij *G. segetum*. De planten zijn te onderschei-

den van *G. ladanum* subsp. *angustifolia* door de witgekleurde bloemen en de soms getande bladen, waarvan de onderste vaak breder zijn; zij lijken echter het meeste op *G. segetum* en sommige exemplaren zijn dan ook moeilijk van deze soort te onderscheiden. De bloemen zijn over het algemeen kleiner, nooit 3 cm, de keel van de kroon is paars geaderd, terwijl de bladen oppervlakkig getand of gaaf zijn. Kunnen de bladen van *G. segetum* wel eens eirond zijn, *G. × wirtgenii* heeft nooit zulke bladen, zij zijn meestal langwerpig.

De planten hebben zich tot nu toe steeds uitgezaaid. Vroeger is de bastaard wel bij Bunde en Weert in het wild gevonden, terwijl hij ook werd aangetroffen in België, in het Duitse Rijngebied en in West-Zwitserland.

Haarlem.

R. H. Willemse.

Senecio squalidus L. In *Gorteria* 1, no. 4, 1962, p. 26 vermeldden wij de eerste vondst in Nederland van deze soort, nl. te Middelburg op het terrein van de voormalige meelfabriek, door A. de Visser in mei 1960. Een tweede vondst werd gedaan te Rotterdam bij de graansilo St. Job in sept. 1962 door S. E. de Jongh, J. H. Kern en Th. J. Reichgelt.

v. O. en R.

Allium zebdanense Boiss. & Noë, die verwilderd gevonden werd langs het Manpad te Heemstede in april 1961 (*Gorteria* 1, no. 6, 1962, p. 53), werd in 1962 eveneens verwilderd aangetroffen door de heren A. D. L. Akkermans en W. Dortmund te Oostvoorne langs een beschaduwde wegrand bij de Mildenburg.

v. O. en R.

Scirpus rufus (Huds.) Schrad. In *Gorteria* 1, no. 5, 1962, p. 48 vermeldden wij dat deze soort in recente tijd behalve op de Waddeneilanden alleen gevonden is in de Workumerwaard. Zij blijkt echter ook veel zuidelijker voor te komen, nl. op Goeree, in de zgn. Kwade Hoek, waar zij door Dr. Ir. F. Hekker (Delft) op 16 juni 1962 werd ontdekt.

v. O. en R.

Bromus carinatus Hook. & Arn. Naar aanleiding van het artikel van S. E. de Jongh in *Gorteria* 1, no. 5, 1962, p. 39 deel ik hierbij mede dat ik deze soort heb aangetroffen: 1. langs het fietspad bij station Ede-Wageningen, sedert 1957, standhoudend en zich vermeerderend; 2. onderaan de Wageningse Berg, sedert 1959 standhoudend.

Ede.

H. N. Leys.

De soort groeide in 1962 ook bovenaan de Wageningse Berg langs de Westbergweg. Arnhem.

A. Touw.